

thi det har tjent hundrede Tusinder, ja Mil-
 lioner derved. — Grønland er et fjernt Land,
 hvormed mange Danske have uhyre mangelfulde
 Forestillinger. Jeg har ofte hørt Folk forbaus-
 ses over at høre, at Sydspidsen af Grønland
 ligger sydligere end baade Keiffavik og Fær-
 øerne, ja endog sydligere end Christiania. Der
 hersker en Uvidenhed om Grønland mellem os
 Danske, til hvilke det dog hører, som ganske
 svarer til den Uvidenhed om danske Forhold,
 som hersker i Udlandet. Vi have i den aller-
 sidste Tid tildeels paa selv foranlediget disse
 mange gale Forestillinger om vor Leveviis,
 som man ideligt overalt kan støde paa, selv
 den Dag idag, i Udlandet, idet vi ved de store
 Udstillinger bestandig have fremstillet fornem-
 melig Grønlændere i Peltse og Grønlænder-
 inder med Børn paa Ryggen som Typer i den
 danske Afdeling, og disse udstillede Figurer
 have f. Ex. i Frankrig ganske bestemt paa
 hidraget til at udsprede de gale Forestillinger
 om vort Land, som om vi gif i Peltse og vore
 Kvinder med Børn paa Ryggen her omkring
 paa Gaderne i Kjøbenhavn. En saadan ufor-
 sigtig Leilighed til Misforstaaelse af sine For-
 hold har Grønland aldrig nogenstunde givet den
 danske Almenhed. Grønlænderne have søgt
 deres Ret og Hjælp herfra Danmark med Be-
 skedenhed og Anstregelse til enhver Tid; men
 flere grønlandsske Sager, som ere paabegyndte
 for 100 Aar tilbage, ere vedblevne at staae
 hen uden at være blevne afsluttede. Derfor
 vilde jeg ønske, at den høitærede Cultusmini-
 ster vilde fastholde en Idee, som, saavidt jeg
 veed, den sidste af hans Forgængere har havt,
 nemlig snarest muligt at ville nedsette en Kirke-
 comitee om Grønland — jeg nævner ikke en
 Kirkecommission; thi jeg ønsker helst, at denne
 Foranstaltning ikke skulde komme til at koste en en-
 ste Skilling. Maatte en saadan Kirkecomitee
 blive nedsat, saa er der 4 Spørgsmaal, som en
 saadan Kirkecomitee efter min Mening absolut
 maatte fysiske med. Først er der Spørgsmaalet om
 Grønlands Missionsregnskaber. Det kan aldrig
 gaae an, at denne Sag forbliver i det uende-
 lige Virvar, hvori den nu har befundet sig i
 en Række af Aar, og det glæder mig derfor,
 at den kraftige Embedsmand i Ministeriet, der
 for Tiden saa varmt har grebet den grønlandsske

Sag, allerførst har taget sig af disse ulykke-
 lige Regnskaber. Jeg troer ikke, at Feilen
 ligger alene i Regnskabsføringeren her i Kjøben-
 havn, men derimod for en Deel ogsaa ligger
 i Regnskabsføringeren i Grønland. En meget
 væsentlig Anledning til Feilen ligger sikkert
 nemlig deri, at disse Regnskaber, som indsendes
 hertil fra Grønland, ere saa uhyre detaillerede.
 Præsterne reise f. Ex. i Grønland i egne
 Baade og for at kunne komme frem, maae de
 have 6—8 Kvinder og 2 Mænd med i Baaden.
 For denne Baad, hvori de reise, skal der
 føres et nøiagtigt specificeret Regnskab, næsten
 for hver Kop Kaffe, som disse Fruentimmer
 drikke. Men nu have nogle af Præsterne er-
 klæret, at de ere villige til at reise for 3 Rd.
 om Dagen. Jeg troer, at det grønlandsske
 Regnskab iblandt Andet skulde blive utroligt
 simplificeret, dersom man gif ind paa dette
 System istedetfor det nuværende, thi man
 kunde jo vel forundres over, hvorledes en
 Mand kan føde 8 Menneffer og stundom 10
 foruden sig selv med 3 Rd. om Dagen, men
 naar man kender de grønlandsske Forhold og
 veed, at en Løerinde i Grønland blot har
 3 Rd. om Aaret i Løn, saa kan man først
 faae et Begreb om, hvad rede Penge ville sige
 i Grønland imellem Befolkningen. Det andet
 Spørgsmaal er de indfødte Præster. Dette
 Spørgsmaal har nu ligget for i over 100
 Aar, snart har man sagt, at man skulde have
 lutter indfødte Præster, snart at man skulde
 have lutter danske Præster, og nu har der da
 endelig dannet sig den Mening, at man vist
 helst skulde have en blandet Ordning, f. Ex.
 4 danske og 12 indfødte Præster. Nu er Tiden
 sikkert med denne Betragtning kommen, og
 efterat denne Sag har staaet paa saalænge, skulde
 det glæde mig, om den høitærede Cultusminister
 vilde nedsette en Kirkecomitee, som endelig kunde
 bringe den saalænge forhaalede Sag til Afgjørelse.
 Enhver, der kender nærmere til de grøn-
 landsske Forhold, vil forbauses over, hvorledes
 en saadan indfødt Grønlænder stundom endog
 kan skrive Dansk, og der er som sagt ingen
 Tvivl om, at Tiden for dette Spørgsmaals
 Løsning nu er kommen, og at det, som man
 har arbejdet paa ligesaa Hans Egedes Dage,
 nu vil kunne lykkes. Det tredje Spørgsmaal